

ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ — ΤΕΥΧΟΣ 2ο — ΜΑΪΟΣ 1981 — Τμήτ. 20

19 ΜΑΪΟΥ
ΟΙ
ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Τρίτη 19 Μαΐου.

Τήν ώρα πού οί επίσημοί του Κράτους φορούσαν τά καλά τους γιά νά συμμετάσχουν στή γιορτή του Κεμάλ του σφάχτη του Μικρασιάτικου Έλληνισμού, έμεις οί Έθνικοςοσιαλιστές, έκφράζοντας τόν παλμό τής λαϊκής αντίδρασης, σηκώσαμε τά λάβαρα κραυγή διαμαρτυρίας. Μαχητικό προσκλητήριο δούσε εκείνες τίς στιγμές τή καρδιά μας λές κι ό μέγας Σικελιανός άναστημένος πρόσταζε:

Ήχηστε, οί σάλπιγγες... Κιαμπάνες θροντερές
δονήστε σύγκορμη τή χώρα, πέρα ως πέρα...
Βογγήστε, τύμπανα πολέμου... Οί φοβερές
σημαίες, ξεδιπλωθείτε στόν άέρα!

Έτσι μαζί μέ έκατοντάδες λαό, ειδικά νέους, κινήσαμε άπ' όλες τίς μεριές τής Θεσσαλονίκης νά κυκλώσουμε τό Προξενείο τήν άργή μας νά πετάξουμε κατάμουτρα στούς γιορταστές.

Καί τά Έλληνικά νιάτα, πούχουν μέσ' τή καρδιά τους άμιόλευτη τή πίστη στά φυλετικά ιδανικά έγραψαν συγκινητικές σελίδες ήρωισμού στίς άλλεπάλληλες προσπάθειές τους νά ξεπεράσουν τούς άστυνομικούς κλοιούς και νά φτάσουν όσο πιό κοντά γινόταν στό τόπο του Τούρκικου γιορτασιού. Κι όταν πλησίασαν κοντά ώστε ν' ακούγονται καθαρά άπ' τούς νεοδάρβαρους, άπό έκατοντάδες στόματα έγήκε κραυγή φοβερή:

- Τούς νεκρούς μας δέν ξεχνάμε τούς έχθρούς μας πολεμάμε!
- Στήν Κύπρο στή Πόλη και στήν Άγιά Σοφιά!

Ήταν τό ξεκίνημα, τό μαχητικό ξεκίνημα του άγώνα. Του άγώνα πού τώρα άρχισε και τίποτα δέν μπορεί πιά νά τόν σταματήσει. Ούτε κι ό Θάνατος. Πάντα άπό δω και πέρα έμεις οί Έθνικοςοσιαλιστές πυκνώνοντας συνεχώς τίς τάξεις μας μέ τό καλύτερο και άγρότερο ανθρώπινο δυναμικό του Έθνους θά γράφουμε Έμεις τήν ιστορία, πρωτοπόροι στούς Έθνικούς άγώνες μέ τό αλώνιο τραγούδι στό χείλη μας πάντοτε:

Όρθό τό λάβαρο, ή νίκη μας προσμένει,
ψηλά τό μέτωπο και ή καρδιά σκληρή,
στό κόσμο αυτό θά δείξουμε πώς μένει
τό Θάρρος άφατο και φρούριο ή Τιμή.

Περιοδική έκδοση: Τετράδια ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Συντάσσεται άπό Έπιτροπή

Έπεύθυνος σύμφωνα μέ τό νόμο: Γιώργος Μουσταφάς,

Φιλικής Έταιρείας 25 Θεσσαλονίκη

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Γιά 12 τεύχη άρχ. 300.

Γιά 6 τεύχη άρχ. 150

Τυπογραφείο Άιστέρου Συναπάλου — Θεσσαλονίκη

ΦΥΛΗ

Πότε αισθανόμαστε ελεύθεροι; "Όταν οι πράξεις μας εκφράζουν την προσωπικότητα και την ψυχή μας.

Πότε αισθανόμαστε καταπιεσμένοι; "Όταν οι πράξεις μας υπακούουν σ' ένα εξωτερικό εξαναγκασμό.

Πώς ν' αυξήσουμε την αίσθηση της ελευθερίας μας; Βρίσκοντας την πεπρωμένη ήθικη της ψυχής μας.

Από τί εξαρτάται αυτή; Από τη ΦΥΛΗ.

Ζούμε σ' έναν αιώνα, όπου ο ανθρώπινος παραλογοισμός έχει φτάσει στο αποκορύφωμά του.

Ο άνθρωπος χαμένος μέσα στον ύλιστικό ευδαίμονισμό του, έχει πρό πολλού εγκαταλείψει τους φυσικούς νόμους, έχει αμφισβητήσει τις φυσικές αξίες, δημιουργήσει τεχνητούς παραδείσους, στους οποίους θεοποίησε το άτομό του, αποκόπτοντας έτσι τους δεσμούς του από το κοινωνικό σύνολο μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε.

Με τον εξατομισμό του ο άνθρωπος, έχοντας αποκόψει τους συνδυαστικούς κρίκους με τους υπόλοιπους συναθρώπους του, βρίσκεται απομονωμένος, χωρίς καταφύγιο, χωρίς κανένα στήριγμα στις δύσκολες στιγμές, μόνος σ' ένα κόσμο απρόσωπο και σκληρό.

Μ' αυτόν τον τρόπο άρχισε νά επέρχεται η έσωταρική έρείπωση του σύγχρονου ανθρώπου, ο οποίος έχοντας πλέσει παραθεί τους νόμους της φύσεως, οδηγείται στην καταστροφή και εξαφάνιση του είδους του.

Τό ανθρώπινο γένος, συσκοτισμένο από τον τελευταίο πόλεμο και δεχόμενο τό διαρκές σφυροκόπημα των λημιμάτων της παρακμής, δέν μπορεί νά δει την μοναδική σανίδα σωτηρίας του: την φυλετική θεωρία. Θεωρία ή οποία δέν πηγάζει από τον άνθρωπο, αλλά είναι απόρροια των νόμων της φύσεως.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ — ΑΡΙΑ ΦΥΛΗ

Ο άνθρωπος από τά πρώτα βήματά του, αισθάνθηκε την ανάγκη της κοινωνικότητας, γιά νά έχουμε έτσι σάν πρώτη μικρή κοινωνία, την οικογένεια.

Αργότερα δημιουργήθηκαν μεγαλύτερες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες σάν βάση είχαν τά ομοειδή χαρακτηριστικά των ατόμων πού τις αποτελούσαν.

Δημιουργήθηκαν έτσι οι πρώτες φυλετικές ομάδες. Τά κοινά χαρακτηριστικά μέσα σ' αυτές τις ομάδες, είναι τόσο ψυχοπνευματικά όσο και βιολογικά. "Ήδη σήμερα ή βιολογία και ή ανθρωπολογία, υποστηρίζουν ότι οι άνθρωποι δέν έχουν κοινή καταγωγή. "Έτσι διαφορετικούς προγόνους έχει ή λευκή φυλή και διαφορετικούς ή μαύρη.

Πάντως είτε έχουν, είτε δέν έχουν κοινή καταγωγή οί άνθρωποι, ή διαφοράποίηση πού υπάρχει μεταξύ τών φυλετικών χαρακτήρων — τόσο τών ψυχοπνευματικών, όσο και τών βιολογικών — έχει άμεσο αντίκτυπο στην πολιτιστική ανάπτυξη τών φυλών.

Μέ βάση την πολιτιστική τους ικανότητα θά μπορούσαμε νά κατατάξουμε τίς ανθρώπινες φυλές σέ 3 κατηγορίες:

- α) Σ' αυτές πού δημιουργούν πολιτισμό.
- β) Σ' αυτές πού μπορούν ν' αφομοιώσουν πολιτιστικά στοιχεία, χωρίς όμως νά μπορούν νά έχουν δική τους πολιτιστική ανάπτυξη.
- γ) Στίς φυλές πού είναι άγίκανες για την δημιουργία ή αφομοίωση πολιτισμοῦ.

α) Φυλές πού δημιουργούν πολιτισμό.

Άναμφισβήτητα ή φυλή πού μέχρι τώρα πρόσφερε ουσιαστικά πολιτιστική ανάπτυξη στην ανθρωπότητα είναι ή Λευκή Ίνδοευρωπαϊκή Φυλή.

Τά φυλετικά χαρακτηριστικά τών Άρίων υπερέχουν σαφώς τών χαρακτηριστικών τών υπολοίπων φυλών. Γι' αυτό κι' ο Άριος υπήρξε ο πρωτοπόρος του πολιτισμοῦ, χωρίς δέ αυτόν δέν δύναται νά νοηθεί πολιτιστική ανάπτυξη.

Γράφει συγκεκριμένα ο Άδόλφος Χίτλερ, στό βιβλίο του «Ο ΑΓΩΝ ΜΟΥ», για τον Άριο: «Ο Άριος είναι ο Πραμηθέας τής ανθρωπότητος· τό θεῖο ἄστρο του πνεύματος φώτιζε πάντοτε τό ξεκάθαρο μέτωπό του· πάντα αυτός ἄγαθε και διατηροῦσε τή φωτιά, πού κάτω ἀπ' τή μορφή τής γνώσης, φώτιζε τή νύκτα κι ἀποκάλυπτε τά μυστήρια, πού ἐπίμονα ἤθελαν νά κρατήσουν τή σιωπή τους, δείχνοντας ἔτσι στόν ἄνθρωπο, τόν δρόμο πού ἔπρεπε νά χαράξει για νά καταστεί κυρίαρχος πάνω σ' ἄλλα ζωντανά πλάσματα τούτης τής γῆς. Ἄν ἐξάλειφαν ἀπό τό πρόσωπο τής γῆς τόν Άριο, ἕνα βαθύ σκοτάδι θά ξαπλωγόταν πάνω τής· για μερικούς αἰῶνες, ο πολιτισμός πού αυτός δημιούργησε θ' ἀντανακλούσε ἀκόμα, ἀλλά τελικά ο κόσμος θά μεταβάλλονταν σέ μίαν ἀπέραντη ἔρημο».

Οί ἀρχικοί ἐκπρόσωποι — στόν Εὐρωπαϊκό χῶρο τουλάχιστον — ἦταν οί Ἕλληνες. Ο Ἐθνικοσοσιαλιστής φιλόσοφος Άλφρεντ Ρόζεμπεργκ, στό βιβλίο του «Ο Μῦθος τοῦ 20ου Αἰῶνος», θεωρεῖ τούς Ἕλληνες σάν ἀρχικούς ἐκπρόσωπους τής δόρειας Φυλετικῆς καθαρότητος. Λέγει ο Ρόζεμπεργκ για τούς Θεούς τών Ἑλλήνων: «Οί Θεοί τών Ἑλλήνων ἦταν ἥρωες τοῦ φωτός και τ' οὐρανοῦ, ἐγῶ οί Θεοί τών Μικρασιατικών, μή ἀρίων λαῶν, ἐνσάρκωναν ὅλα χθόνια χαρακτηριστικά».

Τήν Ἀθηνᾶ τήν θεωρεῖ σάν «τή συμβολική εἰκόνα τοῦ ξεπηδημένου ἀπό τήν κεφαλή τοῦ Διός Ζωοφθόρου Κεραυνοῦ, τή σοφή συνετή Παρθένο, προστάτισσα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ και πιστή προασπίστρια τοῦ ἀγῶνα του».

«Αὐτά τά πανευσεβέστατα Ἑλληνικά Πλάσματα τής ψυχῆς φανερώνουν

τήν ὀρθοφύρωτη, ἐσωτερική, καθαρὴ ἀκόμη, ζωὴ τοῦ Βορείου ἀνθρώπου εἶναι μέ τήν ὑψηλότερη ἔγνοια, θρησκευτικές ὁμολογίες καὶ ἔκφραση τῆς ἐμπιστοσύνης στό οἰκεῖο γένος».

Γιὰ τόν Ρόζεμπεργκ, ἡ παρακμή ἄρχισε ὅταν ἡ φιληθονία καί ὁ ἀποχαλινωμένος μαιναδισμός, σήμαινε τήν «εἰσβολή τῆς ξένης φυλῆς τῶν Ἑτρούσκων καί τήν ἀρχή τῆς παρακμῆς τῆς Ἑλληνοσύνης».

Μετά τήν ἐξάπλωσιν τῆς Ἀρίας Φυλῆς στήν Εὐρώπη, ἔχουμε ὅ βασικούς τύπους Ἀρίων ὅπως τοὺς καθορίζει ὁ Ἀνδρέας Δεδριγός, στό διβλίο του «Ἑλληνική πρόκλησις» (σελ. 133). «Στήν πραγματικότητα, ἡ Ἀρία Φυλή, περιλαμβάνει ὅ βασικούς τύπους, ἐκ τῶν ὁποίων 2 εἶναι ξανθοί καί 3 μελαχροίνοι, καθὼς καί τίς ἀνάλογες ἀποχρώσεις ἀπό τό ὑπέρουθρο ὡς τελείως μαῦρο. Βασικό στοιχεῖο τῆς εἶναι ἡ ὁμοιογένεια τοῦ αἵματος τό ὁποῖον εἶναι τύπου Α κυρίως, μέ στοιχεῖα τοῦ τύπου Β, σέ ποσοστό ἀπό 5—20%) ο.

Εἶναι οἱ ἐξῆς: Βορεία: ὀλιγοκέφαλη, ξανθή, μέ 10 ο) ο περίπου αἷμα Β.

Ἀλπική: βραχυκέφαλη, μελαχροινή, μέ 6ο) ο περίπου αἷμα Β.

Βαλτικοανατολική: Βραχυκέφαλη, ξανθή, μικρὴ μύτη καί προτεταμένα μῆλα, μέ αἷμα Β, 20ο) ο περίπου.

Νοτιοδυτική: ὀλιγοκέφαλη, μελαχροινή, μέ 5 ο) ο περίπου αἷμα Β.

Δυναρική: βραχυκέφαλη, μελαχροινή μέ 15ο) ο περίπου αἷμα Β. (Στήν Δυναρική φαίνεται γ' ἀνήκουν καί οἱ Ἕλληνες).

Τά βασικά ψυχικά χαρακτηριστικά τους εἶναι:

Βορεία: ἐπιχειρηματικό πνεῦμα μέ τήν γενική ἔγνοια.

Ἀλπική: ἐργατική καί ὀλιγαρχίης.

Βαλτικοανατολική: σκληρότης καί ἐμμονή.

Νοτιοδυτική: καλλιτεχνία καί δέσμιος μέ τήν γῆ.

Δυναρική: Ἀνεξαρτησία, αὐθρομητισμός καί καλλιτεχνία.

Οἱ τύποι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τόν πυρῆνα τῆς Λευκῆς Φυλῆς, καί τά βασικά χαρακτηριστικά τους τήν γενεσιουργό αἰτία τῆς πολιτιστικῆς τους ἰκανότητος».

Ἡ Ἀρία Φυλή εἶναι ὁ κυριώτερος ἐκπρόσωπος τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι ἡ Φυλή πού ἔδωσε τόν πολιτισμό στόν κόσμον. Εἶναι λάθος ὅμως νά θεωρεῖται ὅς Ἄριος μόνο ὁ ξανθός τύπος. Τέτοια θεωρητικά λάθη εἶχαν γίνει παλιότερα, ὅταν ἀκόμη οἱ γνώσεις περί τῶν φυλῶν ἦταν περιορισμένες. Στή σύγχρονη ἐποχὴ τέτοιου εἶδους σύγχυση ἐξυπηρετεῖ μόνο τοὺς ἐχθρούς τοῦ φυλετισμοῦ.

Φορέας πολιτισμοῦ ὑπῆρξε καί ἡ κίτρυνη φυλή. Ἐδωσε ὅμως πολιτιστικά στοιχεῖα διάφορα ἀπὸ αὐτά τῆς λευκῆς φυλῆς.

Ἡ κίτρυνη φυλή ἀσχολήθηκε κυρίως μέ τήν πνευματικὴ ἀνάπτυξη, ἔδωσε οὐσιαστικὴ ὄθηση στήν φιλοσοφία καί εἰσήλθε στίς σφαῖρες τῆς μεταφυσικῆς. Ὁ κόσμος τους στηρίχθηκε σέ διαφορετικές δάσεις καί ἡ φιλοσοφική τους θεώρηση γιὰ τόν κόσμον ὑπῆρξε ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπ' αὐτὴ τῆς λευκῆς φυλῆς. Γι' αὐτό καί ἡ σύγκριση τῶν πολιτιστικῶν στοιχείων πού ἔδωσε ἡ κάθε μία εἶ-

γαι δύσκολο γά γίνει αντικειμενικά. Στή σημερινή μορφή όμως πού έχουν οι κοινωνίες, ο πολιτισμός τής Λευκής Φυλής φαίνεται ανώτερος.

δ) Φυλές πού αφομοιώνουν πολιτιστικά στοιχεία.

Σ' αυτή τήν κατηγορία ανήκει ή πλειοψηφία τών εκπροσώπων τής μαύρης Φυλής.

Είναι πλέον γεγονός αναμφισβήτητο ή κατωτερότητα τής μαύρης φυλής, σ' ό,τι αφορά τόν πνευματικό της κόσμο ή τήν ψυχική της ισορροπία.

Σ' επιστημονικά τέστ πού έχουν γίνει, ο δείκτης ευφυΐας τών μαύρων είναι σαφώς κατώτερος απ' αυτόν πού έχουν οι εκπρόσωποι τής Λευκής Φυλής ή τής Κίτρινης.

Παρ' όλα αυτά σήμερα, άτομα μέ σκοτεινά συμφέροντα προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο γά κρύψουν αυτή τήν αλήθεια, μέ ανυπόστατα επιχειρήματα, θέτοντας υπό διωγμόν όποιον τολμήσει γά πει τήν αλήθεια έστω και βάσει επιστημονικών δεδομένων, χρησιμοποιώντας έναν αμφισβητούμενο ανθρωπισμό.

Επιχειρήματα σαν τό ότι ή μαύρη φυλή δέν αναπτύχθηκε διότι δέν τήν άφησε ή Λευκή φυλή — έχοντας σκοπό γά τήν εκμεταλλεύεται — είναι τελείως γελοία, αφού μέχρι πριν διακόσια χρόνια οι εκπρόσωποι τής μαύρης φυλής πηδούσαν από δένδρο σε δένδρο μαζί μέ τούς προγόνους των, ενώ οι "Άριοι από χιλιάδες χρόνια είχαν φτιάξει τούς Παρθενώνες τους.

Έτσι αντί γά υπάρχει ευγνωμοσύνη στους Λευκούς πού έδωσαν τόν πολιτισμό τους και ανέθαισαν τό επίπεδο τών αγρίων αυτών φυλών, αυτή τή στιγμή βρίσκονται σε θέση κατηγορουμένου, γεμάτου συμπλέγματα ένοχής, γιατί μετέδωσαν τόν πολιτισμό τους.

Αυτή όμως ήταν ή αποστολή του Άριου, από τήν πρώτη στιγμή πού απέκτησε συναίσθηση τής φυλετικής του συνείδησης.

Κανείς δέν μπόρεσε γά φτάσει τόν Άριο. Ο έναρμанизμένος ψυχικός του κόσμος, σε συνδυασμό μέ τίς τεράστιες πνευματικές του ικανότητες, τόν έχουν τοποθετήσει στήν κορυφή του ανθρωπίνου γένους.

γ) Φυλές ανεπίδεκτες πολιτισμοῦ.

Αποτελοῦνται ούσιαστικά είτε από εκπροσώπους τής μαύρης φυλής είτε από τούς εκπροσώπους τής έρυθρας φυλής.

Η φύση έχει καταδικάσει αυτές τίς φυλές σε θάνατο βάσει τών νόμων τής φυσικής επιλογής και ελάχιστοι εκπρόσωποι αυτών τών φυλών παραμένουν.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Στο 1ο τεῦχος, σελ. 10, §18 αντί «...ριζική αντίσταση...» γά διαβαστῆ «... ριζική έσωτερική αντίφαση...».

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Σ' αυτό τό τεύχος σας παρουσιάζουμε μία επιλογή αποσπασμάτων, πού άφορούν τούς Έθραϊούς, άπό τήν Ιστορία τής Έλληνικής Έπαναστάσεως του Σπυρίδωνος Τρικούπη. Σκεφτείτε ότι όλα αυτά τά γεγονότα έγιναν τό πρώτο χρόνο τής Έλληνικής Έπαναστάσεως. Πιστεύουμε ότι θά βγούν τά κατάλληλα συμπεράσματα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. —ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε' (Βιβλ. Α' σελ. 86 Κεφ. ΣΤ')

... Ήλθαν τότε προς τόν άγχονιστήν Έθραϊοι και λαβόντες τήν άδειάν του, κατά τινας δέ και φιλοδωρήσαντες αυτόν, έδωσαν τούς πόδας του λειψάνου, τό έσυραν από τών πατριαρχείων μέχρι του αϊγιαλου του Φαναρίου χλευάζοντες και βλασφημιούντες και τό έρριψαν εις τήν θάλασσαν έγχειρίσαντες τό σχοινίον τῷ άγχονιστῇ, άναμένοντι έν πλουαρίῳ...

2. —ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (βιβλ. Α' σελ. 189, Κεφ. ΙΒ)

... Είχαν δέ οί Τούρκοι συμπράκτορας θερμούς έν ταίς άθεμιτουργίαις τούς κατοικοῦντας τήν πόλιν πολυαριθμούς Έθραϊούς έπλοφορήσαντας και αυτούς κατά τών Χριστιανῶν... Έντεῦθεν έμψυχωθέντες οί έν Θεσσαλονίκη Τούρκοι, παραλαβόντες και τούς Έθραϊούς, έπροχώρησαν μέχρι Βασιλικῶν, 4 ώρας μακράν τής Θεσσαλονίκης, όπου ηῶραν 200 Έλληνας έπλοφόρους υπό τόν Χάψαν. .. Οί δέ Τούρκοι και οί Έθραϊοι, έμβάντες εις τήν Κώμηγ, τήν έκαυσαν φονεύσαντες και άνδραποδίσαντες τούς κατοίκους...

3. —ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ (Βιβλ. Α' Κεφ. ΙΖ σελ. 261)

...Τό Βραχῶρι, Έθραϊοχωρι, ή Βλωχοχωρι, κείμενον έν τῇ έπαρχία του Βλωχου έν μέσῳ πεδιάδος, ήτο ή πρωτεύουσα του Καρλελλίου... Και διετάξεν (ο Άλδανός αντιπρόσωπος του Σουλτάνου) αυτούς (τούς Τούρκους μπέηδες) και τούς πλουσίους Έθραϊούς να τῷ φέρωσι τά πολυτίμιά των πράγματα και τά χρήματα, ειπών ότι άρεσιότερον τοίς ήτο να τά έπάρη αυτός ο φίλος των σήμερον ή να τά έπάρωσιν οί έχθροί των αύριον. Οί μπέηδες και οί Έθραϊοι, άκούσαντες τούς λόγους τούτους άπηλίπισθησαν... υπείκοντες δέ εις τήν ανάγκην έδωκαν μέν πολλά τών πολυτίμων πραγμάτων τῷ Νούρκα άλλ' ειδοποίησαν κρυφίως τούς γνωρίμους των έπλαρχηγούς Έλληνας διά τινος Έθραϊου... (και

οί Έλληνες είπαν) ὅστις Ἄλδανός, μικρός ἢ μεγάλος, ἐφωράτο ἐπὶ τῆς ἐξόδου ἀπάγων ὁποιοδήποτε εἶδους πράγματα τῶν ἐντοπίων Τούρκων ἢ Ἑβραίων θά ἐφονεύετο ὡς παραδάτης τοῦ συμμοδασμοῦ... Οἱ δὲ ἐν Βραχωρίῳ Τούρκοι καὶ Ἑβραῖοι παρεδόθησαν τὴν θῆν ἐπὶ ἀσφαλείᾳ ζωῆς καὶ τιμῆς· καὶ οἱ μὲν μπέτηδες δὲν ἐκακόπαθαν, ὡς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν δυνατῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ οὐδείς τῶν ἄλλων Τούρκων ἐφονεύθη. Οἱ δὲ Ἑβραῖοι ὑπέφερον τὰ πάνδεινα, καὶ οἱ πλείστοι ἐφονεύθησαν ἀνηλεῶς ἐπὶ προφάσει, ὅτι οἱ ὁμόπιστοὶ τῶν ἔσυραν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ σῶμα τοῦ Πατριάρχου καὶ κατεμύγησαν τοὺς κρυπταμένους χριστιανούς...

4. — ΣΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ (Β:δλ. Β' Κεφ. ΚΔ' σελ 63)
... (Ἡ πόλις) περιεῖχε ψυχὰς 30.000 συναρθρουμένων καὶ ὀλίγων χριστιανῶν καὶ ὀλιγωτέρων Ἑβραίων... Ἐφαίνοντο δὲ οἱ Ἕλληνες ὡς θέλοντες νὰ ἐκδικηθῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀδικήματα τεσσάρων αἰῶνων. Οἱ δὲ ἐν Τριπολιτσᾷ Ἑβραῖοι ἐπὶ λόγῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἄλλοῦ κακῆς πρὸς τοὺς χριστιανούς διαγωγῆς τῶν ὁμοθρήσκων των, ὅλοι κατεσφάγησαν, οἱ μὲν διὰ σιδήρου, οἱ δὲ διὰ πυρός, ἐκτός τῶν περὶ τὸν Χανέ γνωστὸν διὰ τὴν ἀγαθότητά του... 200 ἦσαν οἱ ἐν μέσῳ τῆς ἀλληλομαχίας πεσόντες Ἕλληνες, δεκακισχίλιοι δὲ πάσης ἡλικίας οἱ ἀπολεσθέντες Ὀθωμανοί, Ὀθωμανίδες καὶ Ἑβραῖοι...

5. — ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΝΑΥΠΑΙΟ (Β:δλ. Β' κεφ. ΚΣΤ' σελ 124)
... 20 ἐσκοτώθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ στυμαιοφόρος φιλέλληγν Δοράτος καὶ ὁ Λοχαγὸς Λίχιγκ ἀποκοπέντων τῶν δύο ποδῶν του, καὶ 40 ἐπληρώθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Γουβερνάτης, ὁ Περσάτης καὶ τὶς Πελοποννήσιος ὀπλαρχηγὸς Γκελιπερῆς, ὅστις, κοπέντος τοῦ ποδός του, ἀπεκαμίσθη εἰς τὸ φρούριον, καὶ παραδοθεὶς εἰς τινας Ἑβραίους ἀπέθανε θασανιζόμενος...

6. — ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ (Β:δλ. Β' κεφ. ΚΘ' σελ. 174)
...Πάμπολλοι δὲ Ἑβραῖοι ἐνοπλοὶ καὶ πολυδίψοι χριστιανικοῦ αἵματος παρηκολούθησαν τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ὡς ἐκούσιοι δῆμοι. Οὗτοι ἔλκοντες ἔξω τῆς πόλεως τοὺς Χριστιανούς τοὺς ἐρραπάλιζαν κατακέφαλα καὶ πίπτοντας καταγῆς τοὺς ἐσφαζον ὡς θάλας...

7. — ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΧΙΟ (Β:δλ. Β' κεφ. Λ' σελ. 199).
... ἐν οἷς καὶ τὸν σεβάσιμον καὶ πεπαιδευμένον ἀρχιερέα Πλάτωνα καὶ κόφας καὶ ἐκδείρας τὰς κεφαλὰς των ἐγέμισεν ἀχύρων τὰς δοράς καὶ τὰς ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν κυριάρχην του ὡς τρόπαια, τὰ δὲ πτώματα ἔρριψεν ὅλα διὰ χειρὸς ΕΒΡΑΙΩΝ εἰς τὴν Θάλασσαν...

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ — ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ
ΕΝΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ!

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ ξενική εισβολή στή χώρα μας τῆς μαρξιστικῆς λέπρας ἀρχίζει ὀργανωμένα, τό 1908. Φορεῖς τῆς ἦταν νέοι, γόνοι ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν.

Ὁ πλέον δραστήριος ἐξ ὧν, ὁ Πλάτων Δρακούλης ἵδρυσε στόν Βόλο, τόν «Σοσιαλιστικό ὄμιλο Βόλου». Ἀξιόλογο στέλεχος τοῦ ὀμίλου αὐτοῦ, ὑπῆρξε ὁ δημοτικιστής ἐκπαιδευτικός καί γνωστός μασῶνος Δελμιούζος.

Ὁ Δρακούλης κατόρθωσε νά ὀργανώσῃ ὀλιγομελεῖς «Σοσιαλιστικούς ὀμίλους» μαρξιστικῆς τοποθετήσεως, στίς πόλεις Ἀθήνα, Σύρο, Κέρκυρα, Καλαμάτα, Πειραιά.

Παράλληλα συνέδρασε τοῦς ὀμίλους αὐτούς μέ τήν «Σοσιαλιστική Φεντερασιόν τῆς Θεσσαλονίκης».

Ἔτσι ἡ πλέον ἀξιόλογη μαρξιστική κίνηση τῶν Βαλκανίων, ἀναλαμβάνει τήν ἰδεολογική καθοδήγηση ὧν τῶν μαρξιστικῶν κινήσεων τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου.

Τό γεγονός αὐτό προκαλεῖ ἐντονα τό ἐνδιαφέρον μας. Διότι ὅλα τά μέλη καί τά στελέχη τῆς «Σοσιαλιστικῆς Φεντερασιόν» ἦταν Ἰουδαῖοι. Ἡ ὀργάνωση αὐτή ἀνέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα: ἐξέδιδε στήν Θεσσαλονίκη τήν ἐφημερίδα. «Ὁ ἐπαναστατημένος νέος», καί στήν Ἀθήνα τόν «Ἐργατικό ἀγῶνα».

Ὅταν ἡ χώρα μας εἰσῆλθε στούς Βαλκανικούς πολέμους, μέ σκοπό τήν ἀπελευθέρωση τῶν ἀλύτρωτων ἀδελφῶν μας, οἱ Ἰουδαῖοι τῆς «Φεντερασιόν» κυκλοφόρησαν ἕνα μαγιφέστο, μέ τό ὁποῖο διαμαρτυρήθηκαν γιά τήν εἴσοδο τῆς χώρας μας στόν πόλεμο κατὰ τῆς Τουρκίας. Μέ τόν τρόπο αὐτό, ἀπέδειξαν γιά ἕλληνα μία φορά, τό ἀνθελληνικό τους μένος.

Ἄν καί πολιτικά οἱ μαρξιστικές ὀμάδες δέν ἔδειξαν καμμιά δράση, πνευματικά, τά μέλη τους ἐξ αἰτίας τῆς μεγαλοιστικῆς τους καταγωγῆς, ἐπαίξαν ἀποφασιστικό ρόλο στήν πνευματική καί πολιτιστική ζωή τοῦ τόπου. Μποροῦμε νά ὑποσηρῶμε ὅτι οἱ μαρξιστές αὐτοί, κατόρθωσαν νά δηλητηριάσουν τήν πνευματική καί ἠθική συγκρότηση τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἐτοίμασαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο τήν εισβολή τοῦ σημερινοῦ Κομμουνισμοῦ στήν Ἑλληνική πραγματικότητα.

Στίς 17 Νοεμβρίου 1918 οἱ μαρξιστικές κινήσεις τῆς χώρας μας, πραγματοποιοῦν στόν Πειραιά τό Α' τους συνέδριό. Ἐκεῖ αποφασίστηκε ἡ ἵδρυση ἐπίσημου πλέον Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος. Στίς 5 Φεβρουαρίου 1920 τό Β' συνέδριό τοῦ κόμματος, ἀποφασίζει νά τό μετανομάσῃ σέ «Ἐργατικό Κόμμα Ἑλλάδας».

Τά περισσότερα καί πλέον δραστήρια μέλη καί στελέχη τοῦ νέου κόμματος

τος, ήταν Ίουδαίοι. Ο σπουδαιότερος εξ όλων, ήταν ο γνωστός σιωνιστής Άβραάμ Μπεναρόγια. Νά τί μας πληροφορεί για τόν κύριο αυτό ή «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (19) 5) 79) :

«Πέθανε στό Τέλ Άβίβ ο Άβραάμ Μπεναρόγια ένας από τούς ιστορικούς ηγέτες του Έλληνικού συνδικαλιστικού κινήματος και ιδρυτικό στέλεχος του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος Ελλάδας, του κατοπινού ΚΚΕ και της ΓΣ ΕΕ. Ο Μπεναρόγια γεννήθηκε τό 1886 στή Βουλγαρία και ξεκίνησε τή δράση του στό ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα τό 1908 στή Θεσσαλονίκη».

Έξ άλλου, ή εφημερίδα ΕΘΝΟΣ (22) 1) 1925), μας πληροφορεί σχετικά: «Ο αντιστράτηγος Όθωναίος, του οποίου ή θετική αντίληψις είναι γνωστή, έβεβαίωσε ότι οι κομμουνιστές Θεσσαλονίκης ενισχύονται από τούς Ίσραηλίτας. Είς τάς συγκεντρώσεις των, οι Ίουδαίοι είναι πάντοτε τά τρία τέταρτα».

Τό κομμουνιστικό κόμμα, από τά πρώτα δήματά του στήν Έλληνική πραγματικότητα, έδειξε τόν ξενόδοξο και προδοτικό του χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, κατά τήν διάρκεια του Μικρασιατικού αγώνα, τό ΚΚΕ κατόρθωσε νά οργανώσει μέσα στό στρατό μιά καλά λειτουργούσα έκστρατεία ήττοπάθειας.

Τήν προπαγανδιστική αυτή προσπάθεια, τήν κατεύθυνε ο δικηγόρος, έφεδρος αξιωματικός Σταυρίδης. Αυτός διετέλεσε γραμματέας τής ΚΕ του ΚΚΕ αργότερα όμως έστράφη κατά του κομμουνισμού. Στο βιβλίο του, «Τά παραισκήγια του ΚΚΕ», αποκάλυψε τόν προδοτικό ρόλο του κομμουνισμού.

Μιά απ' τίς έπιστημότερες πιστοποιήσεις τής σημαντικής συμβολής του ΚΚΕ στή Μικρασιατική καταστροφή, και του τρόπου μέ τόν οποίο έγυμνάσθητα έξυπνέτησε τόν Κεμάλ, βρίσκουμε στα έπίσημα πρακτικά τής δίχης των ΕΕ.

ΠΑΝΑΓΑΚΟΣ (μάρ.) Προπαντός, κύριε πρόεδρε, επέδρασε αποφασιστικώς διά τήν αποκαρδίωση του Στρατού, ο κομμουνισμός... Οι ένδιαφερόμενοι όμως απέστειλον τόν ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΝ σκεπασμένον με άλλας εφημερίδας.

ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (μάρ.) Σάς επαναλαμβάνω επανειλημμένως τά αεροπλάνα του Κεμάλ μας έρριψαν τόν «Ριζοσπάστην», διά νά κάμουν προπαγάνδα.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ (κατηγ.) Κατά τήν υποχώρησιν, μεταξύ των υποχωρουσών ομάδων έγινοντο εκδηλώσεις κομμουνιστικάί.

ΠΑΝΑΓΑΚΟΣ (μάρ.) Βεβαίως. Έσπαζαν τά όπλα και εφώναζον «ΖΗΤΩ Ο ΚΕΜΑΛ».

Τό ΚΚΕ αποδεδειγμένα έστειλε προπαγανδιστικό υλικό στους δμόφρο-

νές του τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ὅποιοι τό παρῆδιδαν στίς τουρκικές ὑπηρεσίες.

Οἱ Τούρκοι τό ὕλικό αὐτό τό ἔρριχναν στίς Ἑλληνικές μονάδες μέ ἀεροπλάνα.

Ὅταν τελικά ἔγινε ἡ Μικρασιατική καταστροφή, μέ τίς τόσο καταστρεπτικές συνέπειες γιά τόν Ἑλληνισμό, τό ΚΚΕ πανηγύρισε γιά τόν ξεριζωμό τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπό τίς πανάρχαιες ἐστίες του. Γράφει γιά τό θέμα αὐτό ὁ «ΡΙΖΟΣ ΠΑΣΤΗΣ» (12) 7) 35) :

«Ἄν δέν νικώμασταν στή Μικρασία, ἡ Τουρκία θάταν σήμερα πεθαμένη καί μεῖς Μεγάλη Ἑλλάδα. Γι' αὐτό, ἐμεῖς ὄχι μόνο δέν λυπηθήκαμε γιά τήν ἧττα στή Μικρασία μά καί τήν ΕΠΙΔΙΩΞΑΜΕ».

Πολλοί ἦταν οἱ βασικοί λόγοι πού προκάλεσαν τόν ἐνθουσιασμό τῶν Μπολσεβίκων γιά τήν ἐθνική μας καταστροφή. Οἱ ἐξαθλιωμένοι προσφυγικοί πληθυσμοί, ὅσοι γλύτωσαν ἀπό τό μαχαίρι τοῦ Κεμάλ, ἀποτελοῦσαν κατάλληλο ὕλικό γιά τήν στρατολογία ὀπαδῶν.

Μέ τόν ξεριζωμό τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀπό τήν Μ. Ἀσία καί τήν Ἀ. Θράκη, τό κόμμα ὑπολόγιζε πώς θά ἔπαυε μιὰ γιά πάντα νά τό ἐνοχλεῖ ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ, πού φλόγιζε ὅλο τό Ἑλληνικό ἔθνος καί ἀποτελοῦσε ἐμπόδιο στή διάδοση τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ.

Μέ τόν τερματισμό τῆς Ἑλληνικῆς παρουσίας στή Μ. Ἀσία, στήν Ἀνατ. Θράκη — Στενά, ἐξυπηρετεῖτο μακροπρόθεσμα: ἀφ' ἑνός μὲν ἡ πολιτική τοῦ διεθνoῦς Σιωνισμοῦ γιά τήν δημιουργία τοῦ ΙΣΡΑΗΛ καί τήν σταδιακή ἐκμηδένιση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ διείσδυση τῶν Σοβιετικῶν στή Μεσόγειο.

Γιά τούς λόγους αὐτούς οἱ ἐλεγχόμενοι ἀπό τούς Σιωνιστές Δυτικοί «σύμμαχοι» Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία, σταμάτησαν τήν χορήγηση ὑποστηρίξεως πρὸς τή χώρα μας καί ἄρχισαν νά ἐνισχύουν τούς χθεσινούς ἐχθρούς των, τούς Τούρκους.

Παράλληλα καί συντονισμένα μέ τίς ἀνθελληνικές ἐνέργειες τῶν Δυτικῶν καί οἱ κόκκινοι Ἰουδαῖοι μπολσεβίκοι τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως Τρότσκι, Σουχάνωφ, Μαρτώφ, Πουριέ, Κουκόρσκι καί Λένιν, λαμβάνουν μέτρα κατά τῶν Ἑλλήνων καί ὑπέρ τῶν Τούρκων Ν. Ψαρουδάκης «Σκοτεινές δυνάμεις καί Χριστιανισμός». Συγκεκριμένα, ὑπογράφουν συμμαχία μέ τήν Τουρκία τήν 8η Μαρτίου 1921. Ἡ δολίθεια πού πρόσφερε ἡ τότε λιμοκτονοῦσα Σοβιετική Ἐνωσή ἦταν τεράστια. Μεγάλες ποσότητες ὀπλων, πολεμοφοδίων τροφίμων καί ἄλλων ἐφοδίων παραδόθηκαν στοὺς Τούρκους. Πέρα ἀπό τά ἐφόδια, πλήθος σοβιετικῶν ἀξιωματικῶν ἐνίσχυσαν τίς διοικήσεις τῶν διαφόρων τουρκικῶν στρατιωτικῶν σχηματισμῶν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΕΡΟΔΗΜΟΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ

“Ότε ἡ ἔξαλος ἀνθρωπότης ὑπὸ τὴν ἐπίρροια τῶν δογμάτων τῆς ἀπολύτου καὶ ἀχαλιναγωγῆτου ἐλευθερίας καταθρυμματίζεε τὰς ἠθικὰς ἀξίας τῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας καὶ ὑπέσχετο εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς τὴν δημιουργίαν παραιδείσου βασιζομένου ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας διὰ τῶν ἀντιθέσεων οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι θὰ ἦρξουν τινὲς δεκαετηρίδες ὅπως ἐπανέλθῃ γονυπετὴς εἰς τὰς τόσον προπιλακισθείσας ἀρχὰς καὶ δόγματα τῆς προγαλλικῆς ἐπανάστατικῆς ἐποχῆς. Οὐδεὶς ἀσφαλῶς δύναται νὰ ἀποφανθῇ μετὰ βεβαιότητος διὰ τὴν ὀριστικὴν τάξιν τῶν πραγμάτων μετὰ τὴν κινεμάουσι τοῦ σάλου τοῦ νεοευρωπαϊκοῦ καὶ ἴσως νεοπαγκοσμίου πολέμου. Ἐπὶ ἐνός εἴμηθα ἀπολύτως βέβαιαι, ὁ σημερινὸς φόρος αἱματος καὶ στερήσεων τὸν ὁποῖον ἡ παλαιόπυρος ἀνθρωπότης τοῦ 20οῦ αἰῶνος διὰ δευτέραν φοράν πληρώνει, ἀποτελεῖ τὸν ἐξελικτικόν, ἔναντι τῶν καταρρακωθέντων ὑπὸ τοῦ λιμπεραλισμοῦ ἀρχῶν τοῦ ὑπεύθυνου καὶ τῆς ἱεραρχίας ἔναντι τῆς ἀχαλιναγωγῆτου ἐφέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς μίαν ὀλικὴν εὐδαιμονίαν μακρὰν παντός ἠθικοῦ χαλινοῦ. Ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς συντεχνίας ἵνα θέσωμεν πηδάλιον εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ κατανάλωσιν καὶ καταστῆ δυνατὴ ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τῆς τάξεως τῶν ἐργαζομένων ὑπὸ τὸ πρῶσιμα τῆς εὐτυχίας τῆς ὀλότητος μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ χάος ἐκ τῆς αἰσιοδοξίας τοῦ φιλελευθερισμοῦ θὰ διαδεχθῇ καὶ πάλιν ἡ περίστος τῆς κοινωνικῆς πειθαρχίας ἔνθα ὁ κατάλληλος ἀνθρώπος διὰ τὴν κατάλληλον θέσιν θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἄλφα καὶ ὤμεγα αὐτῆς, ἔνθα τοὺς μηχανικοὺς καὶ ἐπιπολαίους δεσμοὺς τῶν ἀτόμων μιᾶς κοινωνίας διασιζομένης ἐπὶ διαρκοὺς πάλιν καὶ ἀντιθέσεως τῶν συμφερόντων θὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ συνεργασία, ἡ πραγμάτωσις τῆς ὁποίας θέσιν νὰ ἀποτελέσῃ τὴν συνισταμένην τῶν πρόσπαθειῶν πάντων. Εἰς τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν νέαν αὐτὴν τάξιν τῶν πραγμάτων μεγάλως συνέτεινε τὸ ἐργατικὸν σὺνδικάτον περὶ οὗ κατωτέρω.

Τί ὑπονοεῖται διὰ τοῦ ὄρου σὺνδικάτον;

«Ὁργανον ἐθνικῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδαγωγίσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως» διακηρύττει ὁ Ἰταλικὸς φασισμὸς - «Κύτταρον τοῦ σοσιαλιστικοῦ πολιτισμοῦ τῆς αὔριου» ὀρίζει ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς Ἀμιέννης τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἐπαναστατικοῦ σὺνδικαλισμοῦ.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ὀρισμῶν τούτων τὸ Σὺνδικάτον ἐνεφανίσθη καὶ ἔδρασε ὡς σταθερὸς καὶ μόνιμος ὀργανισμὸς τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ἔναντι τῆς ἀχαλιναγωγῆτου ἐφέσεως πρὸς κέρδος τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐκμεταλλευομένη αὕτη τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐργαζομένου μὴ διαθέτοντος τὰ ἀπαραίτητα μέσα πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς ἐργασίας

του στηριζομένη επί τῆς ἀδυσωπότητος ἀνάγκης τοῦ προλεταρίου γὰ πωλῆ κα-
θημερινῶς εἰς οὐρανὸν ποτε ἔστω τιμὴν τὸ πολύτιμον τοῦτο ἀγαθόν, τὴν ἐργα-
σίαν, ἐκράτησε πάντοτε τὰς μάζας εἰς κατάστασιν ἐξαρτήσεως ὑποδι-
βάσασα τὸν μισθὸν εἰς τὰ ὅρια ἐκεῖνα ἔνθα μετὰ τόσης παρρησίας ἐκθέτει εἰς
τὴν ἐμὴν θεωρίαν του ὁ RICARDO*. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς τὸ συμ-
βόλαιον τῆς ἐργασίας μακρὰν ἦτο ὑπὸ τοῦ γὰ εἶναι ἐλεύθερον. Ἡ ἀδυναμία αὐ-
τῆ τοῦ σπουδαίου τούτου παράγοντος τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς
πρεπούσης μερίδος κατὰ τὴν διανομήν, ὠδήγησεν τοὺς ἐργάτας γὰ συνασπισθοῦν
καὶ οὕτω προέκλιψε τὸ ἐργατικὸν συνδικάτον μὲ σκοποὺς σαφῶς καθωρισμέ-
νους: Νὰ δυνηθῆ γὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἀτομικὸν συμβόλαιον ἐργασίας δι' ἐνός
ἐπιχειρηματικὸν ἐπιβάλλον οὕτω εἰς τοὺς κεφαλαιοκράτας παραγωγούς, τὸν σεβασμὸν
τῶν δικαιωμάτων των ἐπὶ τοῦ παραγομένου προϊόντος. Δειλὰ τὰ πρῶτα των θή-
ματα. Λυσσώδης πάλη, ἀγριὸς διωγμὸς ἐκ μέρους κράτους καὶ κεφαλαιοκρα-
τῶν, σκληραὶ θυσίαι, ἀγῶνες καὶ τέλος θαυμασιὰ ἀναγνώρισις τῶν αἰτημάτων

των. Ἐπακολουθεῖ ἡ χειμαρρῶδης
δράσις των μὲ τὰς τὴν ὑποκα-
τάστασιν τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ
καὶ τοῦ κράτους ὑπ' αὐτῶν, τῆς
δημιουργίας δηλαδή κράτους κα-
θαρῶς συνδικαλιστικοῦ, τὴν θεμε-
λίωσιν τῆς ζωῆς ἐπὶ νέων ἰδανι-
κῶν καὶ βάσεων εἰς τὴν ἐπιδίω-
ξιν τῶν σκοπῶν τούτων αἱ γινώμαι
των ἐδιχάζοντο. Ἄλλοι ἐθεώρουν
ὡς μόνον μέσον τὴν γενικὴν ἀπερ-
γίαν, ἐνῶ σημαντικὴ μερίς, πλέον
διαλλακτικὴ, ἤλπιζε ὅτι αἱ διαρκ-
κῶς αὐξουσας ἀπαιτήσεις τῶν ἐρ-

γατῶν καὶ ἡ ἐπιτυχὴς διεκδίκησις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὀργανώσεων των θά
ἐμείουν μέχρι τοιοῦτου σημείου τὰ κέρδη των, ὥστε θά ἔσπευδον οἱ κεφαλαι-
οκράται γὰ παραχωρήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις των εἰς τοὺς συνδικαλισμένους ἐρ-
γάτας. Τὰ γεγονότα διέφευσαν τὰς ἐλπίδας ἀμφοτέρων κατὰ τὸν πλέον πατα-
γῶδη τρόπον, τὸσον αἱ σοσιαλιστικοὶ κυβερνήσεις τῆς κεφαλαιοκρατικῆς
Εὐρώπης ὅσον καὶ αὐτὴ αὕτη ἢ ἐπαναστατικὴ Ρωσσία, πιστεύσασαι πρὸς στιγ-
μὴν εἰς τὰ ἀξιώματα τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ ἐφαρμόσαντες αὐτὰ εἰς τὰ προγράμ-
ματὰ των διέπιστῶσαν πόσον ἐπικίνδυνος ἦτο ἡ ὑποκατάστασις τῶν συνδικάτων
εἰς τὸν ρόλον τοῦ παραγωγῆ. Ἰδίως ἡ ἀποτυχία ἦτο ἔτι μεγαλύτερα ἐν Ρωσ-
σία, ὅπου ἀπεδείχθη ὅτι ἡ μετάβασις εἰς τὴν ἀνευ τιμῶν οἰκονομίαν — ἢ δλο-
κλήρωσις τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ συνδικαλισμοῦ — ἦτο πράγμα ἀδύνατον. Πρα-
γμάσθησαν οὕτω λοιπὸν ὑποκύπτοντες εἰς τὴν ἀδυσώπητον πραγματικότητα γὰ

ἀφαιρέσουν ἐξ αὐτοῦ τὰ φτερά τοῦ Ἰκάρου καὶ γὰρ τὸ περιορίσουν εἰς τὸν πραγματικὸν τοῦ ρόλου, τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κεφαλαίου ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς. Ἡ παταγώδης μάλιστα ἀποτυχία τῆς ὀλοκληρωτικῆς συνδικαλιστικοποιήσεως τῆς παραγωγῆς ἐν Ρωσίᾳ, ἀπέδειξε πόσον ἀπαραίτητος ἦτο ἡ ἐπέμβασις τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ πόσον δύσκολος εἶναι ἐν τῇ πράξει ἡ πραγματοποιήσις ὅσοδῆποτε θαυμασιῶν ἰδεῶν φιλοδοξουσῶν γὰρ ἀποκαταστήσωσι καθ' ὀλοκληρίαν νέαν τάξιν πραγμάτων.

Οὐδεὶς ὅμως δύναται γὰρ ἀρνηθῆ τὴν εὐμενῆ ἐπίδρασιν ἣν ἔσχε ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ζωῆς τοῦ ἐργάτου εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον ἐκτιμήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν συνταλεστῶν παραγωγῆς καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐπὶ τῆς προσαρμογῆς τῆς κεφαλαιοκρατικῆς οἰκονομίας ἐπὶ τῶν ἀνθρωπινωτέρων θάσεων τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας. Ἡ πολεμικὴ του ἔγαντι τῶν ὑπερδασιῶν τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ ὑπῆρξεν καθ' ὅλα ὀρθή, οἱ δὲ σθεναροὶ του ἀγῶνες ἀπεκάλυψαν τὰς ἀτελείας τῆς φιλελευθέρως οἰκονομίας καλύτερον ἀπὸ τὸν ὀξυγούστερον θεωρητικὸν οἰκονομολόγον. Ἡ κριτικὴ του ἔγαντι τῆς κατανομῆς τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος, ὠδήγησε τοὺς θεωρητικούς εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα ἐπὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ὑφῆς τοῦ κεφαλαίου. Ἀπέδειξε πόσον ἀπάνθρωπον ἀλλὰ συνάμια καὶ ἐπικίνδυνον ἦτο ἡ ἀποκλειστικὴ ρύθμισις τῶν σχέσεων παραγωγῆς καὶ διανομῆς τῶν ὑλικῶν συμφερόντων καὶ ἀντέδρασε ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τῆς ροπῆς τῆς φιλελευθέρως οἰκονομίας εἰς τὸν ἐξανδραποδισμὸν τοῦ ἐργάτου καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν βαρβαρότητα. Ἠνάγκασε θεωρητικούς οἰκονομολόγους καὶ πολιτικούς γὰρ παύσουν πιστεύοντες ἀκραιδάντως εἰς τὰ τόσον ἐπικίνδυνα διδάγματα τοῦ Σκώτου οἰκονομολόγου περὶ αὐτομάτου ρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τῆς ἰσορροπίας ἐπὶ τῶν ἀντιθέσεων, ἐπιταχύνον οὕτω τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κράτους εἰς τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα. Μακρὰν ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν χιμαιρωδῶν φιλοδοξιῶν τῶν συνδικαλιστῶν τῆς Ἀμιέννης εἰς αὐτὸ ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς ἀναλήψεως τοῦ σθεναροῦ ἀγῶνος ἔγαντι τοῦ λιμπεραλισμοῦ. Ὑπῆρξεν ἡ γέφυρα ἣτις ὠδήγησε ἐκ τοῦ χάους τοῦ ἀτομοκρατισμοῦ εἰς τὴν πειθαρχίαν τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν φωτεινὴν καθοδήγησιν τοῦ Κράτους, τοῦ διαρκῶς καὶ ἀνωτέρους σκοποῦς ἐπιδιώκοντος ὀργανισμοῦ, ὑπόσχεται γὰρ ὀδηγήσει τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν εὐτυχίαν, βασιζομένην ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας τῶν ἐργαζομένων, μακρὰν τῶν χιμαιρωδῶν καὶ ἀμφιβόλου ποιότητος ἰδανικῶν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας ἐπαχθῆ ἀπέθεσε φόρον ἡ δεινοπαθήσασα γενεὰ μας.

ΕΙΜΑΡΜΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Περιοδικὸν «ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ» Σεπτέμβριος 1940.

** Ὁ RICARDO, ἦταν Ἑδραϊκῆς καταγωγῆς.

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΝΑΚΑ

ΣΤΟ ΝΕΟ ΑΡΕΙΟ

"Αρειε νέε,
 τῆς θαθειᾶς ρίζας τῆς Φυλῆς πελώριο κλωνάρι.
 Μὲ Γνώση ὀπλίσου καὶ Πίστη.
 Τὴν Πίστη κάνοντας θέληση Δύναμης.
 Μὲ τὸ γυστέρη τῆς σκέψης σου θαθειά κι ἀσταμάτητα ἐρεύνα
 θαδῆποτε σάπιο μπρὸς στά μάτια σου θλέπεις.
 Στῆς σαπίλας τὸ θάθος ἔγαν Ἰούδια μικρό θά διακρίνης
 σαρκαστικά καὶ αἰσχρά νά καγχάζει.
 "Αρειε νέε νά τὸ ξέρης.
 Μόνο ἐκεῖ πού στή Δύση του γέρνει τοῦ Δαβὶδ τὸ ἀστέρι,
 θά ροδίση μιὰ μέρα τὸ δικό μας τὸ Χάραμα.

ΠΡΩ·Γ'ΝΟ

Ἐμεῖς μόνο τὰ πρωινὰ θαδίζουμε.
 Ὅταν ροδίξει ἡ Αὐγή σέ ἀργό ρυθμὸ τὸ βῆμα μας κινεῖται
 κι ὄλο ἀνηφορίζει ὀδηγώντας μας ψηλά.
 Ἐκεῖ πού ἡ σκιά τοῦ αἵτου τὰ ξερά θράχια σημαδεύει
 κι ἡ κραυγή του ἀντηχεῖ στὶς χαράδρες.
 Ἐκεῖ πού λαμπυρίζει τὸ χιόνι στό χᾶδι τοῦ σκληροῦ ἡλίου ὑποκύπτοντας
 κι ὁ κρύος ἀγέρας σφυροκοπᾷ τὰ πρόσωπά μας.
 Ἐκεῖ θαδίζουμε λίγοι καὶ μόνοι πέρα ἀπ' τὰ εἶδωλά τους.
 Ἐμεῖς μόνο τὰ πρωινὰ προχωροῦμε.
 Ὁ κόσμος ὄλος εἶναι στά πόδια μας
 καὶ μπρὸς μας γλυκοχαράζει ἡ μέρα.

Με ιδιαίτερη χαρά σας παρουσιάζουμε ένα σπάνιο γυκοιμένο της ιστορίας του Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κινήματος. Εἶναι ὁ πρόλογος τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Δόκτορος Γκαϊμπελς.

Θεωρώντας ὅτι ἔχει ἀπόλυτη προτεραιότητα ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο κείμενο ἀναφερόμενο στὴν Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Ἐπανάσταση ποῦ ἀρχισε ἀπὸ τὴ Γερμανία, ἀναβάλλουμε τὸ ἀρθρο τοῦ Δόκτορος Λεύ. Ὁ πρόλογος ἐπειδὴ εἶναι σχετικὰ μεγάλος, θὰ δημοσιευθεῖ σὲ δύο συνέχειες.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δόκτορος Γιόζεφ Πάουλ Γκαϊμπελς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Αἱ ἱστορικαὶ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἀπὸ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1933, ὄραται ἀπὸ τότε εἰς πάντας καὶ εἰσδύσασαι εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν τοῦ Κράτους, ἔχουν μεγάλην σπουδαιότητα καὶ σημασίαν, τῶν ὁποίων ὅμως δέν ἠμπορεῖ ἀκόμη γὰ ὀριεθῆ τὸ μέγεθος. Πολύ δικαίως δέ φέρει αὐτὸ τὸ γεγονός τὸ ὄνομα: Γερμανικὴ Ἐπανάστασις, διότι πρόκειται πραγματικῶς περὶ τῆς καταργήσεως ὄλων τῶν ἀξιών, καὶ τῆς πτώσεως ἐνὸς κόσμου ἰδεῶν, ὁ ὁποῖος ἦτο παραδεδειμένος ἀπὸ τὸν γερμανικὸν λαὸν ὡς δεδομένος, ἀμετάδλητος καὶ μὴ ἐπιδεχόμενος συζήτησιν! Τὸ γεγονός αὐτὸ συνετελέσθη μὲ μίαν φοβεράν ταχύτητα καὶ ἐνέργειαν, πρᾶγμα ποῦ δέν ἦτο γνωστὸν ἕως τώρα εἰς τὴν Γερμανίαν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κοσμογονίας αὐτῆς ἦσαν ὅτι ἔθεσαν τὴν οἰκονομικήν, πολιτιστικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους ἐπάνω εἰς μίαν τελείως νέαν βάση. Ὅχι μόνον ὁ ἀπὸ τοῦ 1918 κυριαρχῶν καὶ τελείως ξένος πρὸς τὴν γερμανικὴν ὑπαρξιν πνευματικὸς κόσμος, ἀλλὰ καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κόμματα, οἱ φορεῖς δηλαδὴ τοῦ κόσμου τούτου ἐξεκαθάρισαν τὸ πεδῖον τῆς δημοσίας δράσεως καὶ ἀφῆσαν τὴν θέσιν ἐλευθέραν διὰ νέους ἀνθρώπους καὶ νέας ἰδέας.

Ἡ μεγάλη ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν συνετελέσθη ἡ μεταβολὴ αὐτὴ καὶ ἡ εὐχέρεια μὲ τὴν ὁποίαν εἰσῆχθη εἰς τὰ λαϊκὰ ἰστώματα ἢ παρελήφθη ἀπὸ αὐτά, φανερώουν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα παρουσιάζονται σήμερον ὡς σταθεραὶ πράξεις καὶ κανεῖς δέν τολμᾷ γὰ ἀμφιβάλλη ὅτι καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον θὰ μείνουν ὡς θέσεις καὶ θεμέλια. Αὐτὴ ἡ κατάστασις ἔχει τὰς φωτεινάς καὶ στερεὰς ἀπόψεις της.

Εἰς τὰς πρώτας ἀνήκουν ἡ σταθεροποίησις τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη μετὰ τὸ πέρας τῆς μεταβολῆς παντοῦ καὶ μὲ ἔντασιν. Ἡ λαυθάγουσα κρίσις, ἣτις ἀπὸ ἐτῶν αἰωρεῖτο ἐπάνω ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ τῆς ὁποίας αἰτία ἦτο ἡ ἀνομοιότης τῆς σχέσεως τῶν δυνάμεων, παρεκάμφθη. Ἡ Κυβέρνησις ἴσταται πάλιν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς χώρας ὡς ἰσχυρὸν κέντρον

Θελήσεως και από αυτήν εκπέμπονται τά ρεύματα νέων ενεργειών και νέων αποφάσεων διά των λαϊκών μαζών, μέχρι του τελευταίου ανθρώπου εις τό τελευταίον χωρίον. Ἡ ευκολία ὅμως μέ τήν ὁποίαν γίνονται τά γεγονότα αὐτά παραδεκτά, παραπλανᾷ τόν ἄνθρωπον τῆς παρούσης ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειται μέσα εις τά γεγονότα και ὁ ὁποῖος συχνά δέν ἤμπορεῖ γά τά συλλάβη εις τήν ὁλότητά των και εις τήν ἱστορικῆν των σύνθεσιν, γά μή δύναται γά κρίνη ἢ γά ἀδικῆ ὁλόκληρον τήν ἐξέλιξίν των. Αὐτό ἤμπορεῖ κανεῖς γά τό ὀνομάση ἀχαριστίαν καθότι τά πράγματα τά ὁποῖα συνέβησαν εις τήν Γερμανίαν ἀπό τῆς 30 Ἰανουαρίου 1933 ἔχουν ἀληθῶς ἱστορικῆν σημασίαν και ἤμποροῦν γά παραβληθοῦν εις τήν ἱστορικῆν των ἀξίαν μόνον μέ πολύ μεγάλας μεταβολάς αἱ ὁποῖαι ἐκλόνησαν κατά τόν παρελθόντα αἰῶνα τήν ὑπαρξίν των Ἐθνῶν και τήν ζωήν των λαῶν τοῦ πολιτισμοῦ, θέτουσαι αὐτούς ἐπὶ νέας θάσεως.

Ἔνεκα τῆς εκπληκτικῆς ταχύτητος μέ τήν ὁποίαν συνετελέσθη ἡ γερμανική ἐπανάστασις ἔχασε συχνά τήν συνολικότητα ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος και δέν ἤγνοε κάποτε πῶς ἐξελισσονται γενικῶς τά ἱστορικά γεγονότα. Αὐτό, πού χθές ἦτο παράδοξον, ἔγινε σήμερα συνειθισμένον και ὅ,τι πρό μηνῶν ἐφαίνετο ἀδύνατον και ἀκατανόητον ἔγινε τό ἀπλούστερον πράγμα, διά τό ὁποῖον δέν ἀξίζει γά ὀμιλῆ κανεῖς.

Ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκινδύνευσαν γά χάσουν τήν ἀγαπην κάποτε ἀπό τήν ταχύτητα τῆς ἐπαναστάσεως, εἶναι πάλιν σήμερα ἐκεῖνοι γιά τοὺς ὁποῖους ἔλα ἀργῶν. Ἐπὶ τό πλεῖστον εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν ἔλαβον ἀπό πρῖν

μέρος εις τήν ιστορικήν προετοιμασίαν τῆς ἐπαναστάσεώς μας. Ἐνεκα τούτου δέν δύνανται γά σχηματίσουν γνώμην, πόσον δύσκολον ἦτο, πόσας τεραστίας θυσίας ἔπρεπε γά ὑποστῶμεν διά γά φθάσωμεν ἐκεῖ, ὅπου εἴμεθα σήμερον καί εις πόσας κρίσεις καί ἐπιβαρύνσεις ὑπόκειται αὐτή ἡ μεταβολή τοῦ Ράιχ, ἔστω καί ἂν εὐρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Δέν ἔχουν λοιπόν καθόλου τό δικαίωμα γά ἐκφράσουν γνώμην, ὑπέρ τῆς μεθόδου καί τῆς ταχύτητος τῆς γερμανικῆς ἀνατροπῆς, τῆς ὁποίας τό μυστικόν δέν δύνανται γά συλλάβουν. Θά ἔκαμον καλύτερα γά γονατίσουν πρό τοῦ μεγαλείου τῆς καί τῆς ιστορικῆς τῆς ἐκτάσεως καί γά εὐχαριστοῦν τόν Θεό, πού ἔγινε δυνατή αὐτή ἡ μεταβολή εις ἓνα λαόν τελείως ἀδυνατισμένον διά τοῦ πολέμου καί τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, περί τοῦ ὁποίου ἐπίστευεν ὅλος ὁ κόσμος πρό τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ὅτι τοῦ ἐστασιάτησε διά παντός ὁ σφυγμός, ἡ ζωϊκή δύναμις καί ἡ ἀναπνοή καί ὅτι ἡ ἱστορία του ἔφθασε πιά εις τό τέλος τῆς.

Τόσον ἦτο δύσκολον γά σκεφθῶμεν περί τοῦ μέλλοντος τῆς Γερμανίας, ὥστε θά ἔπρεπε γά ἔχη κανεῖς μεγάλην ποσότητα αὐτοπεπαιθήσεως καί ἀκλονήτου αἰσθήματος καί δυνάμεως διά γά δώση στό γερμανικό λαό ὄχι μόνον, εις τό πνευματικόν ἐπίπεδον μιᾶς δυνατότητος ἐπιτυχίας ἀλλά καί γά βοηθήση πρακτικῶς τήν προπαρασκευήν αὐτῆς τῆς δυνατότητος. Σήμερον ἤλλαξαν τά πράγματα. Ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι τότε κιατέδαζαν περισσότερα τό κεφάλι καί ἐφαίγοντο πρόθυμοι γά παρουσιάσουν τήν βράχην των εις τά κτυπήματα τῆς μάστιγος αὐθαδῶν ἀντιπάλων, ὑψώνουν σήμερα περισσότερο τό κεφάλι. Καί ἐάν δέν τούς ὑπαδεικύει κανεῖς κάποτε τά περιορισμένα ὅρια τῆς συμμετοχῆς των καί δέν τούς ἀναφέρει τήν προηγουμένη δειλίαν των, δέν θά ἀργήσουν γά παίξουν αὐτοί τούς φορεῖς τῆς γερμανικῆς ἐπαναστάσεως, ἐγῶ οἱ ἀληθινοί δημιουργοί τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι διακριτικοί καί ταπεινοί. Ὅ,τι τότε ἦτο δύσκολον εἶναι τώρα εὐκολον καί ἀπλοῦν. Ἡ πίστις πρός τήν Γερμανίαν καί στό μέλλον τῆς καί ἡ θέλησις πρός τήν ἐργασίαν, μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς καρδιάς καί τοῦ ἐγρηγοροῦντος πνεύματος. Ὅ,τι πρίν ἀπό ὀλίγον καιρόν ἦτο οὐτοπία, εἶναι σήμερον πραγματικότης τήν ὁποίαν παραδέχεται ὁ καθένας ἢ διά τήν ὁποίαν ἐγθουσιάζεται ἀναλόγως τοῦ χαρακτήρος του. Θά ἤμποροῦσε κανεῖς, ἂν ἤθελε γά σκεφθῆ ὅτι ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός δέν εἶχε ποτέ ἐχθρούς εις τήν Γερμανίαν. Ἡ ἀναγνώρισις του τώρα εἶναι ζήτημα καλῆς συμπεριφορᾶς. Αἱ μορφαί τῆς ἐξωτερικεύσεώς του καί τά σύμβολά του ἔγιναν τῆς μόδας καί πρό τῆς φωτισθόλου προσόψεως τῆς παρουσίας του ἐξαφανίζεται κάποτε δυστυχῶς, ἢ μέ πύρινα καί δυνατά χρώματα, ζωγραφισθεῖσα εἰκῶν τῆς ἀνάγκης καί τῆς σκληρᾶς ἀνδρικῆς θυσίας τῆς ἀνόδου μας. Μιά μεγάλη ζημία ἤμπορεῖ γά προκύψη καί διά τό πνεῦμα μας καί διά τήν δύναμιν τοῦ κινήματός μας, ὅταν δέν φροντίσουν ἐκεῖνοι πού φέρουν τήν εὐθύνην διά τό μέλλον τῆς Γερμανίας, γά θέσουν σημεῖα καί γά χαράξουν ὅρια.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΣ

Ἄκουστε. Ἐγώ εἶμαι ὁ γκρεμιστής, γιατί εἶμ' ἐγώ κι ὁ χτίστης
 ὁ διαλεχτός τῆς ἄρνησης κι ὁ ἀκριβογιός τῆς πίστης.
 Καί θέλει καί τό γκρέμισμα νοῦ καί καρδιά καί χέρι.
 Στοῦ μίσους τά μεσάνυκτα τρέμει ἑνός πόθου ἀστέρι.
 Κι ἂν εἶμαι τῆς νυχτιᾶς θλαστός, τοῦ χαλασμοῦ πατέρας,
 πάντα κοιτάζω πρὸς τό φῶς τό ἀπόμακρο τῆς μέρας.
 Ἐγώ ὁ σεισμός ὁ ἀλύπητος, ἐγώ κι ὁ ἀνοιχτομάτης
 τοῦ μακρεμένου ἀγαντευτής, κι ὁ κλέφτης κι ὁ ἀπελάτης
 καί μέ τό καρυοφύλι μου καί μέ τό ἀπελατίκι
 τὴν πολιτεία τὴν κάνω ἐρμιά, γῆ χέρσα τό χωράφι.
 Κάλλιο φυτρῶστε, ἀγριαγκαθιές, καί κάλλιο οὐρλιάστε λύκοι,
 κάλλιο φουσκῶστε, ποταμοί, καί κάλλιο ἀνοιχτε, τάφοι,
 καί, δυναμίτη, θρόντηξε καί σιγοστάλαξε, αἷμα,
 παρά σέ πύργους ἄρχοντας καί σέ ναούς τό ψέμα.

Τῶν πρωτογέννητων καιρῶν ἡ πλάση μέ τ' ἀγρίμια
 ξανάρχεται. Καλῶς νά ῥθει. Γκρεμίζω τὴν ἀσκήμια.
 Εἶμ' ἕνα ἀνήμπορο παιδί πού σκλαθωμένο τόχει
 τό δεῖλιασμα, κι ὅλο ρωτᾶ καί μήτε ν α ί μήτε ὄ χ ι
 δέν τοῦ ἀποκρίνεται κανείς καί πάει κι ὅλο προσμένει
 τὸν λόγο πού δέν ἔρχεται, καί μιά ντροπή τό δένει.
 Μά τό τσεκούρι μοναχά στό χέρι σάν κρατήσω,
 καί τό τσεκούρι μου ψυχὴ μ' ἕνα θυμὸ περίσσο.
 Τάχα ποιός μάγος, ποιό στοιχειό τοῦ δούλεψε τ' ἀτσάλι
 καί νοιώθω φλόγα τὴν καρδιά καί θράχο τό κεφάλι,
 καί θέλω νά τραθήξω ἐμπρὸς καί πλατωσιές ν' ἀνοίξω,
 καί μ' ἕνα Ν α ί νά τιναχτῶ, μ' ἕνα Ὁ χ ι νά θροντήξω;
 Καθάλα στό νοητάκι μου, δέν τρέμω σας, ὅποιοι εἴστε
 γρικᾶ, θγαίνει ἀπὸ μέσα του μιά προσταγή: Γ κ ρ ε μ ί σ τ ε !

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ἕλληνα Πατριώτη,

Ἐσύ πού κρατιέσαι ξύπνιος μπροστά στή καταστροφική ἐξάπλωση τῆς νάρκωσης.

Ἐσύ πού κρατᾶς ἔξω τό κεφάλι ἀπό τό θοῦρκο καί θές νά ξυπνήσης τούς ναρκωμένους καί τό θοῦρκο νά τόν ἐξαφανίσης· στήριξε ἠθικά καί ὑλικά τόν ἀγώνα τοῦ Ἐθνικιστικοῦ ὄχυροῦ πού λέγεται Ἐλεύθερη Σκέψις, γιατί εἶναι καί δικός σου Ἀγώνας.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Μαχητική Πνευματική Πρωτοπορεία στόν Ἀγώνα τῆς Ἐθνικῆς καί Φυλετικῆς Ἀπελευθέρωσης.

Στήν Ἀθήνα: Ἱπποκράτους 112 τηλ. 3614736 — 3630697

Στήν Θεσσαλονίκη: Φιλικῆς Ἐταιρείας 25

Προτείνουμε σάν βασικά ἐφόδια στόν Ἀγώνα τῆς Πνευματικῆς Ἀναγέννησης:

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ:

Ἐθνοκρατία — Τί εἶναι, τί πιστεύει

Ἑλληνική Πρόκλησις

Ἡ Ἔννοια τῆς Ἐπαναστάσεως

Ἑλληνισμός — Σιωνισμός

(τοῦ Ἀνδρέα Δενδρινοῦ)

Κληρονομικότης καί Περιβάλλον

(τοῦ Κώστα Χατζησταύρου)

Στά Ἰχνη τῶν Ἀρίων (τοῦ Ἀντρέ Λεφέβρ)

Φιλοσοφία τῆς ζωῆς (τοῦ Ἰωάννου Συκουτρῆ)

Ἡ Γεννεαλογία τῆς Ἠθικῆς τοῦ Νίτσε

(τοῦ Ἀλαίν ντέ Μπενουά)

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ:

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΚΑΛΕΝΤΖΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ '80 — ΚΑΤΕΡΓΟ...!

Ἐνα βιβλίο κραυγή διαμαρτυρίας

Ἐνα βιβλίο πρόκληση στούς κατεστημένους θεσμούς

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ